

[Juul-Madsen.]

ejendomsbesidders forhold i øvrigt, når det drejer sig om reallån, kassekreditter o. ligning, som jeg har omtalt, og derfor er dette lovforslag på dette område som på andre områder aldeles uoverskueligt.

(Kort bemærkning).

Jens Foged: Det er jo utroligt, som den højtærede finansminister næsten kan dreje det, som om det er et væsentligt gode, han byder de unge landmænd nu, til trods for at der dog er kommet protester fra landbrugsorganisationernes side. Det var da mærkeligt, om de skulle protestere imod et gode, man ville overdrage til dem. Nej, sagen er den, at den gældende lov havde et større friløb; og den havde ingen skærpelse af landbrugerets beskatningsforhold på det område. Der blev et friløb på en sådan måde, at der var nøjagtig balance imellem lovgivningen, og hvad der vedrørte landbrugerhvervet. Fordi landbrugerhvervet var i en særlig situation ved overgangen til EF-markedet, ville vi ikke beskattede det ekstraordinært. Den tidligere regering forhøjede beskatningen for industriejendomme, jeg husker nøjagtigt med 1/9. Det var det, der fandt sted, altså der kom en stramning af loven, men ingen stramning for landbrugerets vedkommende. Når der ingen stramning var, var det heller ikke nødvendigt at komme med henstandsordninger. Man kunne altså tolerere det på den måde, det var; henstandsordninger skal naturligvis kun med, når der er en tyngende skat; ellers er det unødvendigt med henstandsordninger. Men henstandsordninger, det vil altså sige med afdrag og med renter. Man skal ikke komme her og fremstille det, som om det nærmest er en foræring til de unge. Det er det modsatte, det er en væsentlig forhøjelse.

Når finansministeren så oplyser om, at afskrivningsreglerne vil blive ændret, ja, så er vor konklusion, som står i betænkningen, rigtig, nemlig at det er umuligt at tage stilling til et lovforslag på nuværende tidspunkt, når der kommer konsekvenser med hensyn til afskrivningsreglerne, som vi ikke er vidende om. Disse ting hører uløseligt sammen for at kunne bedømme og for at kunne tiltræde tingene, og derfor finder vi, at begrundelsen for at afvise lovforslaget har finansministeren selv givet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Må jeg have lov at vende tilbage til finansministerens regneeksempel. Jeg har ikke antydnet, at der ikke skulle være plads til at låne. Det, jeg har antydnet, og det, jeg beder om at finansministeren denne gang forstår, er det problem, der interesserer mig: der er forskel på den rente, der skal betales, renten er højere, hvis det er et pant, der står yderligt. Er det meningen, at vi vil straffe de mennesker derved, at fordi staten har et henstandsbeløb stående, kan de ikke på samme vis som andre komme til at gennemføre moderniseringer, men skal straffes med højere rente? Det er det, jeg beder finansministeren om på et eller andet tidspunkt at tage hensyn til. Jeg har ikke drøftet, at der ikke skulle være plads til at låne.

Må jeg rette en anden fejltagelse. Jeg har aldeles ikke sagt noget om, at det skulle være rimeligt, at en lov ikke altid virker korrekt, men jeg sagde: man kan finde sig i, at en lov ikke virker helt korrekt, når der ikke er tale om meget høje afgifter. Derfor, når jeg siger, der skal være tid til at gennemdrøfte dette lovforslag om særlig indkomstskat, er det ikke, fordi man sætter afgiften op, men fordi afgiften efterhånden er kommet så højt op, at vi nu må stille krav om, at loven virker korrekt, korrekt i forhold til det formål, folketinget har med at vedtage den.

Må jeg til allersidst sige, at det glæder mig ganske overordentlig, at den højtærede finansminister erkender, at der er et problem vedrørende goodwill, når vi forhøjer denne skat på særlig indkomst. Så er der bare én eneste ting, som jeg ikke forstår: kan der så ikke blive tid til, at vi gennemdrøfter dette problem, som finansministeren i dag erkender, før vi vedtager dette lovforslag?

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Efter de sidste bemærkninger, finansministeren fremkom med, lød det jo, som om jeg — og nu er det jo min ejendom, vi stadig væk vender tilbage til — skulle have fået en værdistigning på op til 760.000 kr. ved at have genopført bygningerne og derved fik en fortjeneste, nemlig forskellen mellem de 185.000 kr. og de 760.000 kr.,